

De restitutōe liber tertius

Terti⁹ est vulnerādo vel p̄ciendo ⁊ sic tollēdo sospitatē. tenet ad dāna inde secura ei. Quartus incarcerando. et sic tollēdo ei libertatē qđ faciendo absq; rōnabili cā tenet dedāno qđ idē seqt̄. sec⁹ si facit quia est ei obitor ut sibi ciuius soluat. Quintus cum mittit in exiliū vel confinia iuste. ⁊ p̄ hoc aufert ei patriaz et oē damnū qđ inde recipit. qđ cōiter est multū. ⁊ tenetur ei satissfacere. Manus aiārū pdatoria. ⁊ de hac Sapie. i. Impij manib⁹ ⁊ verbis mor tem accersunt. Et habet qn⁹ digitos seu modos. Primus est qn⁹ volentes ingredi religionē ad serviēdū dco aliq; reuocat. vel iā ingressum p̄suadendo educit. tenet hic illū reducere q̄tū in eo ē v̄l se v̄l aliū ponere in religiōem Pe. de pal. qđ Scđs qn⁹ q̄s p̄suadet alicui aliquō criminale blandiendo ut decipiat. ⁊ ml̄to magis qn⁹ q̄s aufert alicui virginitatē extra mīmoniū. ⁊ debet eam ducere in uxore. vel eam dotaresi pōt. de hoc infra. Terti⁹ est qn⁹ quis suo sermone trahit ad errore z fidei ut faciunt heretici disseminantes falsam doctrinam

⁊ hi tenent reuocare. Quartus est cū plati v̄l patressamilias ex sua negligentia p̄mitūt suū gregē pire. nō corrigētes ⁊ admonentes. rm̄to pl̄ cum suis malis exemplis eos ad mala puocant. tenet em̄ eos corrigere. qđ. q. i. c. scelus. Quint⁹ cū hoīes suis prauis actib⁹ alios scandalizat ut mulieres suis ornatib⁹ et alijs tripudib⁹ ac ludis rixis ac blasphemib⁹. ⁊ hi debet sa tissfacere pn̄ia et bonis actib⁹ edificando quos prius scandalizauerant.

Capitulū scđm de restituti onibus. in quo oñditur quid quantum et quibus sit restitu endū ⁊ qđ ordine.

Irca aut

c ipam restitutiōem se octo videnda que in hoc versu continentur. Quis quid. vbi. per quos. cui. cur. quō. quando. Et qđ de prio dictum est sup̄. c. i. h. h. ⁊ se. iō primō omisso videndum est de alijs. Quantum igitur ad scđm. l. quid sit restituendū et quantū. Sciendū qđ ablatū si potest. xiiij. q. vi. ca sires. ⁊ si est aliquid fructifūcans etiam fructus eius. vel

aliter satisfaciendu; qñ id restituī nō pōt. S; p bmo i de claratōe sciendū q dānū pōt qdrupl̄r inferri. Primo q ad aiām auferendo ei v̄tutes infusas & morales. Scđo quo ad corpus infrendo ei lesiones corpales. Tertio quo ad honorem & famam per v̄tutes verbales. Quar to quo ad substantiam p acti ones criminales. Quantu; ad p̄m notandū est q q̄uis nemo possit esse causa sufficiens peccati alterius. n̄ c p cō seqns ei auferre v̄tutes direc̄te & efficaciter. quia voluntas cogi non potest vbi consistit petim. ppe qđ dicit Ambro. Non est q̄ cuiquam nostraz ascribam erumna. nemo em̄ tenet ad culpam. nisi p̄pa voluntate deflexerit. xv. q. i. ca. n̄ est. Pōt m̄ aliq̄s esse alteri occasio magna peccati. Et de eret al dicit. Qui occasionem damni dat. damnum quoq; dedisse videt. c. si culpa extra diuinū et dam. da. Potest at aliq̄s esse occasio damni alterius quadrupliciter. Primo verbo suo inducendo alium ad peccatū. & sic q̄ iducit aliū ad malū suadendo consulendo p̄cipiendo. id qđ est mor-

tales. est occasio p̄ditōis illius quia p̄ hoc auferunt illi ḡra & virtutes ab anima. Unū Aut̄. Si fratri tuo male p̄suades. occidis. s. illū quo ad animam de pe. dīl. i. c. noli. Et talis damnisificans fm̄ Scđo. in. iij. tenetur restituere damnū modo sibi possibili. s. idu cendo eum efficaciter ad penitentiam & ad v̄tutes sine actus virtuosos. Et si sola in ductio p̄ verba non sufficit. quia facilius ē querere q̄ cōuertere tenet q̄ntum pōt per orationes suas & ab alijs p̄curatas. & p̄ alioz suasiones efficaces. dum tñ illis nō p̄dat petim occultū p̄dicti. Quātū ad Scđm. s. reuocando aliquē a meliori. p̄posito fit hoc damnū alteri cum reuocat eū a religione in qua p̄fecit viuit q̄ in seculo. & tal' damnisificans tenet ip̄m reuocatū ab eo reducere ad ingressum vel reuersione ad religionē. Hā fm̄ Pe. de pal. in. iij. Non solū ille q̄ inducit p̄fessum ad egressu; religiōis tenetur ad inducendū ipsum ad ingressum religionis vel ad reuertēdum. sed etiam qui retrahit illum qui volebat ingredi. nec tamē intrauerat tenetur in-

De restitutōe liber tertius

inducere ad ingrediendū. quod si ille nollet intrare tenet alium eque idoneū procurare. quod si non possit. tenet ipse intrare. Quod intelligēs Ray. Ordinis predictorum quod auerterat quandam ab ingressu religionis. postea pro eo intravit. Res est. quod abstulit denomino seruū suū nouiciū vel intraturū. Hec Petrus. Sed Scotus dicit hoc esse verū de obligato ad religionē obligatōe pfessionis. non aut de eo qui erat dispositus ad intrandum necdū intrauerat. Res aduersitatis est. quia inest inter habere et prope cē habere. Unde non tenetur ad tam quantam teneret si fuisset in religione. sed tenetur ad aliquem restitutionem. scilicet aliquam inductionem illius vel alterius equivalentis ad ingressum religionis. Hec Sc̄o. Idez videt denomin de eo quod auertit nouiciū religionē iam ingressū animo promanēdi sicut de pfesso. nam talis obligatur religioni saltem in genere. et hoc intelligendum est si retraxerit illum intentione damnificandi religionē. tunc enim tenet religioni. Si autem hoc fecit intentione consūlē di proprie vtilitati sine fraude non tenet religiōi quo ad euz quod non dum intrauit. sed ipi prosectione retraxit prouationibus et alijs bonis spiritualibus ad equivalentiam eoz in quibus deanificalit. Si aut quis auerteret aliquem a religionis ingressu non simpliciter sed ab ea ubi dissolute vinitur intēdens prouidere saluti illius a nullo tenet. ar. xxiiij. q. v. de occidēdis. Et ex his patet fm Jo. de rip. in quodam tractatu de contractibus quod denomin sit de his qui scholares retrahunt et subtrahunt doctoribus cum quibus audiunt. quia aut hoc faciunt in odium doctorum. vel volentes sibi puidere. vel alijs puidere. vel volentes scholaribus puidere. Si promo mod. aut subtrahit scholarem qui iaz intrabat scholas et tunc tenet doctori ad restitutionem salarij et honoris sibi subtracti. Si etiaz doctor cui talis subtrahit sit melior quod ille cui eum procurat tenet talis pro quanto vtilitatem sciēties sibi retraxit. Si autem nondum scholas intrauit. sed intrare disponebat. non tenet enim tenet religioni. licet obligetur scholares inducere ut redeat ad pmuz

Si autem hoc facit volendo si
bi pauidere, puta est doctor et
vultib[us] de scholis pauideresi
h[ab]et sine fraude fecit, et scholaris
nō dū se dederit alicui doctori,
nō credo eum in aliquā obli-
gari, cū cuiilibet sit licetū, mō
licito et debito p[ro]curare vtilita-
tem suā, aliter nō credo sibi li-
cere. Si autem hoc h[ab]et facit volēs
alij pauideresicut q[uod] scholaris
alicuius doctoris subtrahere
conaretur scholares alij do-
ctoribus ut intrent cum do-
ctori suo, in hoc solum hono-
rem et vilitatem sui doctoris
intendens si subtrahat intrā-
tem cum alio doctore, credo
ipm obligari, nisi forte illius
doctoris cui subtrahit eū in-
sufficiētia et scholaris aliquā spe-
cial[is] cura q[uod] sibi tenet excuset.
Si autem retrahat intrare vo-
lentem cum ex hoc nullū ius
doctoris sit acquisitum, et hoc
facit sine fraude, nō credo eū
doctori in aliquā obligari. Ob-
ligat autem scholari si euz retrahat
ne audiat meliorem. Si
autem h[ab]et facit vilitati scholaris
volens consulere, et super hoc
a scolare requisitus consulit
q[uod] audiat alium doctorum me-
liorem bene facit. Et dicta in
bis casib[us] sunt ceteris parib[us]

intelligenda, iste enim casus
est ita varijs modis circūfe-
rentialis q[uod] vix poterit dari cer-
ta regula. Nec ille. ¶ Quantū
ad tertium, s. damnificādo ali-
os suo malo exēplo, sicut scā
dalizant prelati subditos su-
os pompis et lasciuījs, et alij
malis morib[us] suis. Mulie-
res suis supfluījs ornatibus
et fucib[us] et trispudib[us], et alij ma-
nifeste peccātes, et p[re]cipue q[uod]
hoc intendunt vel p[re]tent scū
puipendū scandalum aliorū
pter q[uod] alij ruunt in diuersa
vicia, de quibus in euāgelio
U[er]o mundo a scandalis tē, ra-
les tenentur ad satisfaciendū
bonis exemplis manifestis,
non autem tenent ob hoc ad
aliquam publicam peniten-
tiā, ut dicit Albertus, sed
ad edificandum alios bonis
exemplis manifestis; sicut scā
dalizauerunt per mala mani-
festa. ¶ Quantum ad quartū
scilicet de seducente virginez
et corrumpente extra matri-
monium, dicitur Erodi, xxiiij
capitu. Qui seducit virginez
et dormit cū ea, dotabit eam,
et habebit eam uxorem, aut
reddet ei iuxta modum do-
tis quam virgines solent ac-
cipere. Damnificauit enim

De restitutōe liber tertius

talis illā in castitate virginali auferēdo ei thesauz irrecupabilem. vnde tenet ei saltez ad restitutiōez castitatis pīugal accipiendo eā in vporē v'l do tando. Et si qdem pmisisset eam ducere in vporē tenet ad hoc etiā rōne pmmissionis nisi esset nimis disparis pītōis. Ulī fraus potuit dephendi. et tūc satissfaciat ad arbitriuz boni viri. et idē fortī qñ violētauit eā. Quāuis autē pce pītū legis mosayce allegatuз sit iudiciale. et inqntū hī ob liget. tñ inqntū sumptum ē p statuto ab ecclia vel aliq ciuitate obligat. sicut p3 extra de iniur. et dam. da. c. i. r. c. seqn. Descda dānificatōne q. s. fit corpi p lesionez aduertendū est p quattuor modis pīgit scz p occisionez. p mutilatio nē. p pccussionē. et p incarcerationez. Si ḡfiat damnū pri mo mō. fm Sco. p̄t satisscere sustinendo penā talidis a iudice. nō aut a se. nec etiā tenet iudici se offerre. sed cap tu nō licet se defendere aut carcer ē infringere. sed inuēta opo tunirate. licet fugere fm Tho. et Ven. et condemnat d3 patiēt moriē ferre. Est et a lius mod fm Sco. sibi vti lis ad satissaciendū. Quid ad hī non teneat necessario. s. ve exponat vitam suā in cā iusti belli. vt cōtra inimicos fidci et ecclie. p restitutiōe seu satisfactione fienda illi cuius vitam abstulit. Sed si nec hoc vult facere tenet ad satissac tionem spūalemp aia occisi. vt ad faciendum elemosynas p eo. vel ad sumendā aliquam pegrinationē ad lūmina apostolorum vel sancti Jacobi et hmōi. p aia eius et purando alioz orōnes inqntū p̄t. n̄ hī sufficit. Sed si interfec̄t ha buisset aliq̄s ut p̄tem. m̄tem filios et hmōi. quos opib⁹ manū suarū sustinebat. tenet in terfector oib⁹ illis ad tantuz quantū illis abstulit subsidij p occisionem eius. Insuper occisor tenet placare lesos p̄tum p̄t. Nec Sco. Quantum ad secdm. s. de mutilatione dicit idem Scotus q̄ pro hmōi non est statuta aliqua pena in ecclesia. nisi pecuniaria. et ista debet responderē solum damno qd quis intulit p̄ mutilationem pro toto tpe quo vsus esset quis membro absiso. sed etiam expensis appositis in curatione. vt hī extra deliur. et dā. da. ca. i.

Et ultra h[ab]et tenet ad placatōz
lesi q[ui]tū in ipo est. et p[ro]solatiōz
ip[er] afflicti q[uod] afflictio p[er]petua
ē. Pl[et]o etiā p[ro]p[ter]a p[ro]deranda ē muti
latio paugis q[uod] diuitis si ma
gis egebat p[re]abscisa ad vi
ciū necessariz. putasi abcisa
esse manus dextera scriptori
q[uod] de illa arte viuebat. tūc em
magis tenet. Quātū ad tertii
um videf deū optime impo
suisse satisfactionem. s. in lesio
ne vel p[er]cussione. vel vulnera
tōne corpali. Exo. xxi. vbi d[icitur]
Si rixati fuerint viri et p[er]cul
serit alter p[ri]mū suū lapide l[atus]
pugno. et ille mortuus nō fue
rit sed iacuerit in lecto. si surre
xerit et ambulauerit sup bacu
luz suū. innocens erit q[uod] p[er]cul
serit. ha moriis pena sustinē
da. ita tñ q[uod] operas quas in
terim. scz neglexerit impedit
p[er]cussura. et impensus in me
dicos restituat cui pena addē
da est reconciliatio quātū in
eo est. Quantum ad satisfactionē
onem de quarta lesionē. s. in
carceratione vel detentōe sci
endū q[uod] vlera recōciliatōez
et venia peritam leso fiet sati
factio iniurie p[ro]ut sapiens de
terminabit. et si lesus pl[et]o vel
let exigere q[uod] deberet ad illud
plus nō tenet ledens ut illum

recōciliat. Nec Scot. Sz
btūs Tho. in sūma et in iij.
dicit. q[uod] in oib[us] dānis vbin
in se nec in equalenti p[otest] fieri
restitutio. vt in m[al]tulatione
mēbri et hmōi. satisfactio fiet
p[ro]recōpensatōez ad arbitriuz
boni viri. Idem Buil. et q[uod]
tale exiliū reputat vt qdā car
cer in iure. iō q[uod] mittit aliquę
in exiliū. vel ad p[ro]finiū qdā est
exiliū ad tps iniuste. cā ip[er] q[uod]
oēs hmōi dantes auxilium.
aut p[ro]siliū efficax ad hoc. tenē
tur exulati de oī dāno inde se
cuto ex h[ab]et ad satisfactionē. ar
exira de homi. c. sicut dignuz
et xi. q. iij. ca. q[uod] consentit. De
tertia dānificatione. s. i fama
et honore. Sciendū q[uod] quat
tuor modis p[otest] p[ro]tingere. s. per
p[ro]tumelie illatōez. p[ro] detractōz
p[ro] detractionis ab alijs facte
recitationem. p[ro] vitatis nega
tionē cum q[uod] accusat iuste.
Quantū ad p[ro]mū d[icitur]. q[uod] con
tumeliari alteri seu p[ro]tumelia
inferre cum p[ro]uatimēi vel co
rā alijs in faciē dicit p[ro]tumeli
am importantē notabilez de
fectū culpe vocando eū latro
nem. lenonē. pditorē. adulte
rū. et hmōi. vel cū dicit verba
exp[er]imentia defectū nāce. vt cū
dic[ere] intendens inde inturiari

De restitutōe liber tertius

ut vocādo eū strabonē vel il/
legiumuz r̄hmōi. qđ p̄p̄e d̄r
puicū. Qn̄ iiḡ q̄s hoc facit
sio iniuriādi vltra offensam
mortale tenet satissimacere p̄tio
leso. et ip̄m placare q̄ntuz p̄t
petendo veniā vel alio mō. et
h̄ in p̄uato vel publico f̄m q̄
ip̄e p̄uatim vel publice iniur
ia intulit seu p̄tumeliā. nam
si in publico p̄tumeliā intu
lit. et hoc p̄tumeliatus rechr̄it.
ut in publico veniā petat te
neatur ad hoc. Et si in ip̄a con
tumelia aliqd criminale falso
exp̄ssit tenet corā illis q̄ h̄ an
dierū exp̄mtere se falso di
xisse. Aug. Ubi p̄tm̄ ortum
fuerit ibi moriat. q̄. q. l. cap. si
peccauerit. vey si platus sub
dit. pater filio. vir uxori. ma
gister discipulo. dñs f̄no dic
t̄ba p̄tumeliosa faciens h̄ ex
correctione non tenet petere
veniā a tali. f̄m Aug. in regu
la dicēte d̄ platis. Si ip̄i mo
dū vos excessisse sēcītis. nō a
vobis exigil ut a nobis sub
ditis veniā postulet̄ r̄c. Sz
si hoc faceret multū iniuriose
et liuore vindicte tūc teneret p̄
latus a subdito petere veniā
et reconciliare leluz f̄m Ray.
Uerū si p̄tumeliā recipiens i
verbis. p̄tumeliā si dome

stice p̄uersat cum p̄tumelian
te et familiariter videtur oñde
re sibi remissam iniuriam tre
conciliatū fore. et p̄seq̄nter nō
teneri al's ad petendum veni
am fin Durañ. in sum. Quā
tū ad scdm̄ dānū. s. p̄ detrac
tionē. hoc contigit fieri p̄nci
palis duob̄ modis. Primo
mō imponendo alicui falsuz
crimen verbo. cantilena v̄l fa
moso libello. et talis teneat illis
corā q̄b̄ detrahit declarare se
falsum dixisse. Et tūc ei ex
inde exurgat erubescētia et
confusio. nisi ex hoc immine
ret ei magnū piculum vite v̄l
aliqd magnū incōueniēt se
q̄ret. et si nouerit q̄ is cui⁹ fa
mā abstulit sciuerit detracto
rem ip̄m tenet detrahēs com
ponere cū infamato p̄ est d̄ in
luria sibi facta. et veniā postu
lare in p̄ha p̄sona si audet. v̄l
p̄ alii si q̄ se apte non potest.
Sz si signorat diffamatus de
trahēt̄ recōciliat̄ ei tacito no
mē suo. Q Scdm̄ mō p̄rigit
fieri detractio. dicendo aliqd
criminale d̄ alio. Sz ve p̄petra
tū occultū tñ. sed d̄ debitum
ordinē infamie dictū. talis te
nē famā restituere infamato
q̄ntum potest. sine mendacio
tū. vt. s. n̄ dicit mendaciosele

stū infamasse. s; dicat se ma-
le dixisse & iuste diffamasse. l
alio agno mō vt n̄ credatis
ipm eē talez male dīci & stulte
locutus sum & hmōi. Addit
Hosti. & dicit h̄ seruandū ni-
si ex tali publica recognitiōe
ille infamat⁹ ampli⁹ infama-
re. Et Huil. hoc etiā addit.
nō tenet qñ piculū sibi imie-
ret expōteria aduersarij. Cli-
def insup & hoc seruadū quā-
do crimē qđ p̄us erat occul-
tū post dnūciatō; factū ē ma-
nifestū p̄ aliū modū qđ p̄ba
ill⁹ nō tenet ad hmōi restitu-
tiōe. Qñ ēt non p̄t q̄s famaz
restituere fm Tho. in sumā.
dʒ alium modū recōpensa-
redānū illud. Ucz si q̄s cri-
men alicui occultum reuelat
non ex odio vel ex loq̄citate.
sed ex charitate vel iusticia. l
ex necessitate. puta dicit ecclē-
sie fm ordinem fraterne corre-
ctionis. vel accusat eum corā
iudice vel p̄fessore. cum non
possit aliter p̄cim suū suffici-
ene declarare. vel etiam vt cō-
fessor ore admoneat illū. Uz
plato vt melius sibi p̄uideat
& gregi suo. talis non tenet ad
fame restitutōem fm Petru-
Ray. & Alber. Quātū ad tertī
um dānū. s; regūado detrac̄i-

ones auditas coraz alij s nō
ex se asserēdo. nec tāq̄ certuz
dicēdo. sed q̄ audiuuit tale vel
tale crimē d̄ alij qđ nesci⁹ ab
anditorib⁹. Dicit Scotus i
iij. q̄ talis incaute sic loq̄ns
de alio falso sum crimen. dicen-
do forte ille fecit hoc. certe p̄t
eē q̄ fecerit. aut dicendo ego
audiui q̄ ille hoc fecit. nisi oñ
deret aliquā certitudinē ma-
iore qđ ex relatōe cōi nō aufert
ex natura actus illi famā i o/
piōe auidentiū. qz si illi firmi-
ter cōcipiūt & credūt illū d̄ q̄
est sermo criminosuz leuis sc.
quia q̄ cito credit leuis ē cor-
de. Ecclī. ix. Ueruz qz a scā-
dalo pusilloz cauere op̄et. iu-
xta illud Matth. xviiij. Qui
scandalizauerit vnū de pusil-
lis istis q̄ i me credunt. expe-
dite ei vt suspendat mola a;
naria in collo ei⁹ & demergat
in pfūdū. Et qz ml̄ti sūt t̄les
pusilli & leues. iō piculosū est
corā eis talia audita referre. &
si hoc sit irēcōe mala. s. ledē-
di famā ei⁹. n̄ facile p̄t excusa-
ri a mortali. Si aut̄ fiat corā
pusill & lenib⁹ ex incōsiderati-
one. durū ē dicere q̄ sit moria-
le. & dicūt alij q̄ si q̄s ex tali
relatōe alie⁹ notā icurrīs in
famie tenet famā fūtigere co-

De restitutōe liber tertius

rā illis q̄b locutus est de illo
 Sz si nō ē secura infamia n̄
 tenet. Quātū ad q̄rtū dānuz
 contingit hoc q̄n q̄s accusat̄
 in iudicio de criminē qd̄mi
 sit. sed occulto z nō sufficien̄
 pbabili negat se pmississe. z sic
 indirecte crimen iponit accu
 satori oñdens eū in hoc men
 dacū et notat eum de calum
 nia. Ubi dicit Sc̄otus i.iiij.
 q̄ negans sic nō tenet retrac
 tare negationem suā q̄n nega
 uit in publico verū crimē. te
 net tamen p̄ q̄daz vba sobria
 restituere famam illi accusan
 ti quē indirecte notavit de ca
 lumnia. dicendo. nō habeatis
 eū p̄ calūniatore credo q̄ ha
 buit bonā intentionē in accu
 sando z hmōi. Econtra cum
 q̄s accusat̄ ab alijs falso d̄ a
 liq̄ criminē z ex dolore tortu
 re confessus est crimen qd̄ n̄
 omisit cū se infamauerit. tene
 tur inquātū p̄t declarare se
 falsū dixisse. magis em̄ tenet
 q̄s diligere se. z p̄nr p̄seruatō
 nē vite sue zfame q̄s alios. Et
 si ex h̄ sc̄ret infamia. imo eti
 am mors accusatoris nō ei i
 puta. sed malicie ipius accu
 satoris si aduertent hoc fecit
 vel insipiente. Si ex errore h̄
 fecit sibi ḡimputet. quia adh̄

indebite se posuit cum peri
 culo alterius. Item nota fm̄
 Petrum q̄ ex iniurijs illatis
 q̄buscunq̄ modis solent tria
 oriri per ordinem in lesō. Pri
 mū est rancor in affectu. Se
 cundū ē signū rancoris in effec
 tu. Tertiū est actio ī iniuria
 tem. Primū sc̄z rancorē statiz
 debet dimittere iniurianti. i.
 nūq̄ habere. Sc̄d̄ debz di
 mittere cum iniurians peti
 veniam. z ista dimissio exteri
 or non est aliud q̄s acceptatō
 q̄dam satisfactionis. vel indi
 catio reconciliationis. vel verbo
 vel facto expressa. vt cum of
 fensus offendētē elenat genu
 flexū añ eū. vel cuz dicit. dñs
 peat vobis. z hmōi. Tertiū
 aut̄. l. actionē de iniuria nō te
 net dimittere. nisi facta satissa
 ctione. Sed aduertēdū ē cir
 ca signa rancoris q̄ q̄dam se
 remota. q̄dam pp̄inqua q̄ in
 gerunt pbabilem suspicionē
 de rancore. vt cū alijs nūq̄
 vult iniurianti loqui. vel ob
 uiās ei diuertit ab eo. aut to
 uo vultu semp̄ aspicit eum. z
 hmōi. Et ista siḡ nulli lz reti
 nere nec añ nec post satisfacti
 one sibi factam. quia ab om
 ni specie mali abstinentum
 est sc̄dm apostolum. Unde

talis nō d^r talia signa facere
p q̄ credat pbabilr eē in odio
Signa s̄o remora sunt que
nō ingerūt de odio argumē-
tū. l^r odiū seqrēt. vt sūt s̄bra-
ctio familiaritatis. t servitio
rū alīqrū t silia. t illa l^r reti-
nere oībo. siue post satisfactio-
ne s̄ue ante. dūmō non fiat
malo aīo. s^r p maiori sui t al-
ter^r pace. nō aut tenet iniuri-
atus qrere pacē vel recōcilia-
tionem iniuriantis ipo nō pe-
nitēre. n̄isi in casu. s. cū crede-
ret pbabilr q̄ ppe h̄ liberarz
aīam ei^r a mortali odio. t nō
es̄t occasio mali. puta q̄ ex-
hoc iniuriās supbiret v̄l au-
daciā sumeret silia faciēdi v̄l
onideret ex h̄ iniuriatū offen-
disse. t hm̄i Hec oīa Hum-
bertus i expositiōe regle. De-
bet aut̄ fieri satisfactio vel re-
stitutio fame ēcīti^r p̄t et ad-
est optimitas sine alijs picul^r
De quarta dānificatiōe. s. re-
rū exteriō notandū p̄mo q̄
restituenda ē res rapta vel fu-
rata l^r alio mō usurpatiue ha-
bita in p̄pa specie. īmo in in-
dividuo s̄i ipa habet. n̄ p̄t
dari alia p ea eiusdē bonitat^r
n̄isi forte pecunia cū volūta-
tedñi ipi^r rei. iī. q. i. c. re in-
grāda sunt oīa spoliatis. t h̄

vez n̄isi in casu cū usurpatio
rei alienē es̄t oīulta. t er re-
stitutione eius in sua spē dete-
geret raptor. vel aliud incon-
ueniēs seqrēt. tūc em̄ suffice-
ret dare p̄ciū eius. Sēdo no-
tandū q̄ si ipa res male abla-
ta p̄ht morte. vt aīal. l^r sibi au-
fer. nihilominus restituere
tenet fm̄ Ray. talios. Si ac-
deteriorata est in bonitate. v̄l
dimūta in p̄co supplenduz
est p̄ciū. q̄ debet restitui eius
dem bonitatis fm̄ Ray. naz
si equis vel bos ablatus est
penes raptorem debilitatus
ita vt estimef q̄nq̄ florēnorū.
q̄ p̄us valebat decem restitu-
et decem non q̄nq̄. Similie
si furatus est sextarium fructū
ti valentem tunc solid. cl. cū
s̄o restituif valet. xx. duo sex-
taria tenet reddere vel. cl. soli-
dos. nec sufficeret reddere sex-
tarū fm̄ Ray. et alios. īmo si
illo intermedio. s. inter usur-
patiōem t restitutiōē plus
valuit q̄ t p̄e usurpatōnis illi
pluri p̄cio restituef fm̄ alīq̄s
Tenet etiā raptor post resti-
tutiōem dāmni petere remis-
sioē de iniuria. saltē p̄ int-
positam psonam. vel p se ex-
p̄sso noīe furis. v̄l tacito fm̄
q̄ q̄litas negocij reqrēt. s. si est

De restitutōe liber tertius

manifestū vñ occultū. ¶ Tertio nota si ē res fructificās teneat restituere rem cū oībō fructibō inde pceptis. ⁊ q̄ p̄cipi potuissent ad diligēti possesso re. pura v̄surpauit agrū alterius. ex q̄ nō p̄cipit de fructibus nisi. ex. settaria frumenti. q̄ male fecit cultuare vbi p̄p. perceperisset diligens cultuator annuatim. talis restituere tenebitur nō solū. ex. p̄cepta. l. xxx. Si l̄r si equum suratus ē cū q̄ lucrat⁹ ē mensuatum florenū vñ vbi dñs lucratus fuisse vñ cū dimidio tenebit restiturre ad rōnē vñ floreni cū dimidio p̄ mē sem. ⁊ intelligit h̄ deductis expensis factis in utilitatem et cōseruatiōem ip̄i⁹ rei necessariis. nō tñ supfluis ⁊ expēs factis grā colligēdoꝝ fructuum. h̄mōi em̄ deducim̄ tam a male fidei q̄ a bōe fidei possessore. Ray. ⁊ Tho. Dāna ēt q̄ passus ē dñs ex caretia rei sue teneat satisfacere. extra d̄ iur. ⁊ dā. da. c. si culpa. Tho. ⁊ Raym. ¶ Quarto nota q̄ si plures occurrent ad furtū. vel ad dānnū aliqd̄ faciēdū ita q̄ vñ non faceret sine altero. q̄libet teneat insolidū. i. ad toth dānnū restituēdūz quousq; sit illi satisfactū integre. Illo aut̄ restaurato pervnū illo rū teneat postea q̄libet eorum p̄ pte sua satisfacere ei q̄ toth restituic̄m Tho. Ray. Inno. Hōst. ⁊ Alber. extra de homi. c. sicut dignū. pura cū duo vel plures vadit ad fundum aliquid. ita q̄ vñus n̄ iret vel faceret sine altero. seu cū ml̄ti stipendiarij bellatiū ste. ita q̄ vñ n̄ faceret sine altero. p̄cipue in p̄ncipalibus. H̄lci. 2. siliū p̄stat ad faciēdū extorsioēs vel expoliādū iuste aliquē ciuitate. ita q̄ sine al sensu eoz non potuisset fieri. oēs teneat insolidū. De h̄ tñ plene habes i. vñ pte sū. tit. i. c. iii. ¶ Quinto nota q̄ cū duobus vñ pluribz existentibz hereditibz v̄surarij vel raptoriſ si alter fac̄ ē n̄ solidū. si plures sūt q̄ libet teneat p̄ pte sua ad restituendū q̄ v̄surarie v̄surpatiue sunt accepta ab illo. s. vñq; ad q̄ntitatē q̄ p̄uenit ad illos de hereditate. nam om̄es res hereditarie obligate sunt. ex tra de vñ. Lōcor. Hōst. ber. Hōst. Jo. an. Et d̄ v̄lra aut̄ q̄ p̄cepit de hereditate p̄dictiū. surarij vñ raptoriſ teneat. q̄ vñus n̄ cēt p̄ illa satisfactū in

Fo

CXIII

tu creditoribz vsluraz l rapie.
 Q Serto nota q recipies a re
 ligioso h voluntate superiorz sui
 tenet illud restituere nisi in ex
 trema necessitate illus accepit
 ar. xij. q. i. c. nō dicatis. et reci
 piens ab ipso prelato religio/
 so sine ca ronabili. sed ex pen
 tela vel turpitudine tenet ad
 restituicem monasterio. Fi
 lia religiosi etiam abbatis do
 tata notabilis de bonis mōa/
 sterij tenet restituere dotes. et
 vir eius etiam si scit hoc. nisi
 p modū elemosyne modera
 te dotasset. Q Sed querit vtz
 omne lucrū qd qs fecit ex re
 rapta furata vel p fen? acqsi
 ta teneat restituere vel paupi
 bus erogare. Ad h rūdet per
 distinctoz. aut eis tal res ē ex
 se fructificans que etiā sui v/
 su non psumit nec distrabit.
 vt ager. vinea. plante. pratū.
 domus. iumentū. z hmōi. et
 de hmōi re dz restitui omne
 lucrū inde pceptū k m Tho.
 z oēs alios. Aut talis res nō
 est ex se fructificans z eius v/
 sus ē psumptio vt granuz vi
 nu oleuz. z hmōi. aut distractio
 .vt pecunia et metallia. Et
 circa hmōi res est triplex mo
 dus dicendi. Nam qdam di
 cūt q omne lucrū inde pcep/

tum debet restitui vel pang/
 bus erogari. qz radice infecta
 nullus bon⁹ fruct⁹ seq̄ pōt ut
 dz. i. q. i. c. fer̄. Cum g radix
 illius lucri sit vslura vel rapia
 videſ q fruct⁹ vel lucrū exim
 de sit infectū z obnoxī resti
 tuicōi vel erogationi. Alij di
 cūt q pecunia raptam l fene
 brē teneat indubie restituere.
 ac etiā dāna q passus est is q
 soluit vslurā ex carentia ipius
 pecunie solute. puta q optu
 it eum accipere ad vsluram p
 suis necessitatibz. vel vende
 re res suas multo minori pre
 cio qz valerent. Lucrum ta
 men perceptuz ex pecunia fe
 nebri per licita negocia non
 tenetur restituere vel erogare
 pauperibus. z h tenet Tho.
 scda scde. q. lxxviiij. z Richar.
 et Pet. de pal. in. iij. Johā.
 an. z Johan. calderi. z Alb. ī
 ca. si. de vsluris. Et ad ratiōez
 alioz dici potest q radix iusti
 lucri non est rapina vel fenus
 sed industria videntis ea. ex se
 enim illa pecunia nihil lucri
 attulisset. z sic non est radix i
 ffecta. quia industria de se est
 bona. Sed si illa pecu
 nia male acquisita vslus fuīs
 set in fraudibus similiter z in

De restitutōe liber tertius

alij̄s illicit̄ acq̄sitoib⁹. tūc ra-
dice ifecta teneret. Alij̄ dicūt
vt Lau.de ridol. in supradis-
cto tractatu d̄ vsu. q̄ lucru ex-
tali pecunia q̄situ⁹ tripharie
divideſ. t̄ vna q̄dem ptez ba-
bebit vſurari⁹. ipe vīc̄ tām⁹
q̄stū debet expense labori ⁊ i-
ndustrie. qđ boni viri dirimēt
arbitrio. pteq; aliam restituet
creditori suo. qđ sibi dedit vſu-
ras. habito respectu ad dā
nū qđ ille sustinuit in bonis
ex carentia illius pecunie. vt
dicūt Tho. ⁊ sequaces. Resi-
duū tanq; incertū dabit pau-
perib⁹. Qđ sic pbat. penes vſu-
rari⁹ nō dž remanere. ne. s.
ex hoc paret via vſuris ⁊ iui-
tenſ hoīes ad peccandū. nec
dž creditori restitui. qđ tūc re-
cipiet vſuras de sorte sua. er-
go paupib⁹ est eroganduz.
Quia regula ē. qđ qn̄ aliqd̄ ē
eroganduz nō appetet cui. il-
lud ē paupib⁹ dandū. ar. xiiij
q.v.c. Non sane Ray. etiam
pſuluit qđ p̄ restōnē ſolū vſu-
re recepte petat vſurari⁹ ab/
ſolutiōeſ ab eo ſi alij̄s teneret
ad cautelā. Magne eq̄tativi-
deſ inniti iſta vltia opinio. et
tūc ſufficere videt absoluto
qđ ab iō Tho. cū alij̄s iſua
opinione. Itē q̄rit vtrū māi

feſto vſurario pſtante cauſož
de vſuris restituendis. ſi ad p̄
ceſ eius aliquis fideiubeat p̄
eo. teneatur ip̄e fideiuſſor cre-
ditoribus vſurarum. velepo
vel pauperibus ad restitutio-
nem omnium vſurarū extor-
taz certarū ⁊ incertaz. Ad q̄
rūdet Laurē. vbi ſup̄ dicens
qđ Lap⁹ cū plib⁹ alij̄ ſi docio
rib⁹ determiauit tale fideiuſſor
ſore nō teneri ultra vires he-
reditatē p̄ncipalē. etiā ſi ſe p̄n-
cipalez pſtituifſet. Et addit.
hāc etiā questionem disputa-
uit Paulus de leaza. ⁊ deter-
miauit qđ nō obligat fideiuſſor
ultra facultates vſurari⁹ ha-
bito respectu ad tps cauſož
qđ ſi tpe cauſož p̄ncipalē e-
rat ſoluendo. dato etiā qđ fa-
cultates ſint poſtea exhauste
nō restituōe vſuraz nec eris
alieni. Iz p̄ alios modos fidei-
iuſſor remanebit ad oīa obli-
gat⁹. Iz eſſi exceptio inopie p-
ſit p̄ncipali. non m̄ ſideiuſſo-
ri. ſed ſi tempore p̄ncipalis
cautionis non erat ſoluendo
non tenetur ultra vires prin-
cipalis. Idem tamen Paulus
diſtinguit inter fideiuſſorē
tem pro cauſož. ⁊ ſe obligan-
tem ad reſtitutionem vſura-
rum ex alia cauſa. In primo

enim casu nō tenet fideiussor
ultra vires. qz n^c vltra vires
restituere v'l cauere tenebatur
pncipal. In ledo cāu sec². qz
pncipalis est obligat⁹ insol/
dum. licet habeat exceptioēes
iopie vel sūle. que exceptio vt
pote psonalis non dirigit ad
fideiussorem. Item nota fm
Richar. in. iij. dis. xv. qz q dā
nificat aliquē iniuste in sua li
bertate scz iniustepcurādo eū
redigi in seruitutē. tenet se fa
cere seruū. p eo. si nō pote um
alit restituere libertati. nisi for
te talis esset conditio psonē q
hoc damnū intulit qd nota/
bilit redundaret in pjudiciz
boni p̄muniſ. in q casu non
tenet se facere seruū. sed tenet
ad omne aliud interesse ad ar
bitriū boni viri. Quantūcū
qz dānificaret aliquem in
alij possessionibz nunqz te
net p restituzione se facere ser
uum eius vel alteri⁹. qz vt dī
ff. de re. iu. libertas inestima/
bilis res est. Qd aut̄ dī Exo.
xiiij. Si aut̄ nō habuerit vñ
reddat venundet. Judiciale
pceptum fuit vnde mō nō ob
ligat. Nec ille. Item si qz im
pedit aliquem iniuste ab offi
cio vel beneficio iam obtin
to. puta pcurans sibi auferri

ex aliqua sinistra causa vel fal
sa tenet ad satisfactionem dī to
to fm Tho. z Richar. in. iij.
dis. xv. securus si iuste hoc pro
curat. quia meref priuari ex dī
fectu suo. Sed si impedit a
beneficio consequēdo non te
uet ad tm̄ qntū est beneficiuz
sed ad arbitriū boni viri fm
Tho. z Richar. qd intelligē
dam videtur qn̄ hoc facit ex
odio vel malicia. nam si facit
vt sibi vel amico suo magis
puiderat qz illi. puta testa
tor aliquis vult legare. A. et
ego rogo q magis leget mihi
vel cuidam psonē mihi magis
dilecte. z ille sic facit. talis fm
Pct. de pal. in. iij. nulli tenet
qz nulli auferit ius suum. nā il
li nullū ius erat acq̄situs. et
nemini facit iniuriam qui v
tit iure suo. cuilibz em̄ licet se
alteri p̄mendare. vt donet si
bi vel leget. p̄cipue cum indi
get. Item querit vtrum cle
rici teneantur restituere illos
fructus quos volvptuose cō
sumūt nō facientes seruitiū
in ecclesia. scz non officiātes
vel officiādo. Rñdeo fm ar/
chi. di. xliij. vtqz tenentur. z
hoc tripliciter. Primo ratiōe
dati. Secundo ratione sacri
legū. Tertio ratione odij.

De restituōe liber tertius

Primo rōe dati nā illa bo/
na tali ecclie. iō data sūt vt of/
ferāt p̄ces et sacrificia. p̄ ipis q̄
dederūt. et ex residuo alentur
paupes. Ad qđ facit v̄bum
Hicrō. dicētis. Tibi o sacer/
dos de altario viuere. nō lu/
xuriari p̄mitit. dist. xliiiij. h. i.
et qđ h̄ nō facit infidelis agit.

Sed rōne sacrilegū. qđ de
fraudāt totam eccliam quaz
suis p̄cibus et officijs innare
deberēt ei p̄dese. Vñ Alex.
papa. Ipsi sacerdotes p̄ po/
pulo interpellāt. et p̄cā ppli
comedūt. qđ p̄cib⁹ suis ea de/
lēt. i. q. i. c. ipi. Tercio rōne
odij. qđ puocāt irā dei h̄ po/
pulū. Hrc. Lū is qđ displicet
ad intercedendū mittit. irati
anim⁹ pculdubio ad deterio
ra puocāt. dis. xlīx. h. i. Qđ ve
rū ē qñ pplus ē in causa ma/
licie sacerdoti. Sz qđ si facit
seruitū ecclie. fz i mortali pse
uerās. Rñ. nō videſ teneri de/
fructib⁹. et rō est. qđ etiāz mali
ministri orōnes cōmunes vt
officiū et missē psunt viuīs et
defuncti fīm Tho. i. iiii. Sz
qđ de bonis omissis. nunqđ
teneſ restaurare totū. Rñdeco
fīm archid. ex q̄litate deberet
sib i iniugi in pnia si posset. Sz
nō ē necessariū. Sz in h̄ ē pnia

arbitraria sicut in alijs. et idē
videtur sentire Petri de pal.
in. iiiij.

Ubi sit fienda restitutio.
Capitulum. iij.

Wantum

ad tertium p̄ncipale. s.
vbi fienda ē restitutio.

Circa h̄ distinguēdū. qđ aut
psona cui fienda est restitutio
scit. aut inqrendo sciri p̄t. aut
oīno ignorat. Si at scit. aut
inqredo sciri p̄t ipē vel heres
ei⁹ ipo mortuo in loco vbi fa/
cta est rapina. v̄sura vel dam/
nū. si vero qđ ibi est vel vbi cū
qđ adinuicē se zcuñiūt credi/
tor et debitor. Si autē alter ē
absēs a loco vbi facta ē v̄sur/
patio vel damnificatio mit/
teſ expensis eius qđ se absen/
tia de loco. Si vero ē absens
cui fienda est restitutio. puta
qđ mutauit domiciliū mittet
sibi rem ablatā vel pecunias
ipē qđ abstulit expēſis illi⁹ qui
habet restituere. Si vero ab/
sentauit sea dicto loco is qui
rem v̄surpauit. ipse suis pro/
prijs expensis transmittet re/
vel pecuniam fīm Hostiē. et
Johan. an. et hoc p̄ tales mo/
dum qđ non detegatur pecca/
tor si peccatum est occultum.